

عنوان مقاله:

مقایسه تاثیر شیوه آموزش حضوری و استادمحور با آموزش مجازی در میزان یادگیری درس تاریخ فرهنگ و تمدن اسلامی دانشجویان

محل انتشار:

مجله علمی پژوهان، دوره 18، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

بهرز شوره - *Member of Research council, Center for Development of Interdisciplinary Researches of Islamic Education and Health Sciences, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran*

منصور حیدری - *Member of Research council, Center for Development of Interdisciplinary Researches of Islamic Education and Health Sciences, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran*

مریم موسیوند - *Ph.D candidate of Government Management, Faculty Member of Payam Noor University, Tehran, Iran*

سعید بشیریان - *Social Determinants of Health Research Center, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran*

فرهاد فراهانی - *Professor, Department of Ear, Nose and Throat (ENT), Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran*

سید محمد معصومی - *Member of Research council, Center for Development of Interdisciplinary Researches of Islamic Education and Health Sciences, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran*

مجید براتی - *Social Determinants of Health Research Center, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran*

زهرا قادری - *Student Research Committee, Iran University Of Medical Sciences, Tehran, Iran*

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: ابداع، ارزیابی و تثبیت شیوه‌های مطلوب آموزشی از وظایف مهم سیستم آموزشی است. بر همین اساس، هدف این پژوهش تعیین و مقایسه تاثیر شیوه‌های آموزش حضوری و استادمحور با آموزش مجازی در میزان یادگیری درس تاریخ فرهنگ و تمدن اسلامی دانشجویان ابن سینا همدان است. مواد و روش‌ها: این پژوهش از لحاظ ماهیت و هدف کاربردی و یک مطالعه نیمه تجربی است. جامعه آماری 30 نفر از دانشجویان دختر رشته پزشکی دانشگاه ابن سینا همدان بودند که در سال 1397 کتاب تاریخ فرهنگ و تمدن اسلامی را انتخاب نمودند؛ این تعداد با روش تخصیص تصادفی ساده به دو گروه پانزده نفره جهت شرکت در فرآیند آموزش حضوری استادمحور و آموزش مجازی جهت آموزش و یادگیری فصل دهم (آشنایی با مبانی طب سنتی ایران) تقسیم شدند. ملاک ارزیابی در بعد یادگیری درس نمره کسب شده در آزمون بود. و روایی پرسشنامه بررسی نگرش آنان نسبت به این دو شیوه آموزشی توسط اساتید و متخصصین در این زمینه و پایایی آن از طریق انجام مطالعه راهنما و محاسبه آلفای کرونباخ به تأیید رسید. یافته‌ها: یافته‌ها مشخص نمود که نمره آزمون علمی دانشجویان در درس مذکور، همبستگی اجتماعی و مدرس دوره در روش تدریس حضوری و استاد محور در وضعیت مناسب تری قرار داشته است. میانگین دیگر عناصر نظیر موفقیت، عاطفه منفی، خودانگیزگی در یادگیری، فرصت و حتی رضایت کلی در روش حضوری بیشتر از روش تدریس مجازی بوده است. یافته‌ها نشان دهنده آن است که در روش آموزش مجازی، میانگین همبستگی اجتماعی و رضایت دانشجویان از مدرس دوره از میانگین معیار کمتر بوده است. نتیجه گیری: از دیدگاه

دانشجویان حضور و تعامل با استاد یک رکن و اساسی مهم در روش های آموزشی و تدریس می باشد که این تعامل باعث جریان یافتن روابط و همبستگی اجتماعی بین دانشجو و استاد می شود.

کلمات کلیدی:

In-person and Teacher-centered Teaching, Virtual Teaching, Learning, Students, History of Islamic Culture and

Civilization Course, تدریس حضوری و

استادمحور؛ تدریس مجازی؛ یادگیری؛ دانشجویان؛ درس تاریخ فرهنگ و تمدن اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1160032>

